

Carel-Jan Engel over ervaringen rond het Oracle-rdbms

Vakantie

Kom je terug van vakantie, heb je een mailtje dat de deadline voor deze column bijna verstrijkt. Nu heb ik een redelijk gezonde opvatting van vakantie, denk ik zelf. Ik heb dus de hele vakantie lang lekker niets met Oracle gedaan maar ben vooral fysiek bezig geweest: slijpen, boren en lassen aan een oud beurtscheepje, dat ik al twee jaar aan het verbouwen ben. Over een jaar of twee, drie hoop ik op dit schip mijn vakantie echt in rust te kunnen doorbrengen. Ik probeer te vermijden dat voorzieningen als tv en internet aan boord komen en ga dan lekker de stilte opzoeken. Nu lag ik aan een kade op een industrieterrein, zodat ik niet te veel mensen heb gehinderd met al mijn lawaai.

Naast de aanmaning van mijn hoofdredacteur, trof ik Oracle Magazine aan. Dit keer wordt uitgebreid aandacht gegeven aan de komende Oracle World events: in september in San Francisco en een maand later in Parijs. Oracle zal daar de volgende versie van het RDBMS presenteren. Als ik de mooie voorspellingen in de artikelen mag geloven, krijg ik straks heel veel vakantie. Want Oracle 10, laten we de versie voor het gemak maar even zo noemen totdat de echte naam is onthuld, wordt self-managing en auto-tuning.

Dit wordt de nieuwe trend in RDBMS-land. Op zich valt dat goed te begrijpen. In de beginjaren van Oracle was het goed te doen om heel veel, tot bijna alles van het beheer van een database af te weten. Het werk van de DBA betrof vooral veel routinezaken. Dat routinewerk moet je niet door mensen laten doen, want die missen na verloop van tijd uitdagingen, gaan zich vervelen en maken uiteindelijk fouten. Om deze situatie te voorkomen moet je juist routinewerk mechaniseren. Dat is precies wat er met de verschillende op de markt verkrijgbare beheertools wordt bereikt.

Vervolgens zijn de systemen steeds omvangrijker geworden en zijn de eisen aan beschikbaarheid fors opgeschroefd. Tenslotte leidt de ontwikkeling van de multi-tier omgevingen ertoe, dat ontwikkelaars zich nauwelijks bewust zijn van de database waartegen 'hun' software praat, laat staan dat ze kennis hebben van efficiënte data-opslag, zinvolle indexen en goed presterende

SQL-statements. De DBA kan op zijn beurt niets veranderen aan de code en moet de gebreken van de software zien op te vangen in de database. Dat leidt opnieuw tot complexe tuningtaken, die bij iedere nieuwe release van de applicatiesoftware (deels) weer moeten worden uitgevoerd.

Oracle heeft met versie 9i het aantal parameters voor de database drastisch verminderd en daarmee het beheer vereenvoudigd. Nu is het aantal parameters niet alleen zaligmakend. Een voorbeeld: één parameter, LOG_ARCHIVE_DEST_n, wordt met al z'n opties gedocumenteerd in 58 pagina's. Als het aantal opties omgekeerd evenredig is aan het aantal parameters dan wordt het beheer niet eenvoudiger, al blijft het aantal parameters in de marketing de boventoon voeren. Hetzelfde geldt voor de hidden parameters: hun aantal neemt sneller toe dan dat het aantal normale parameters afneemt. Toch wordt een standaard database voor een gemiddelde toepassing eenvoudiger te beheren. Aan de high-end kant, waar van de complexere opties als RAC en DataGuard gebruik wordt gemaakt, is configuratie en beheer nog niet direct routinewerk.

Vakantie? Ik denk dat we in het gebruik van veel 'gemiddelde' Oracle databases de dagelijkse beheerders vaak vakantie kunnen geven. De hoeveelheid werk neemt af en één DBA kan met gemak enige tientallen databases onder zijn hoede houden. In de complexere omgevingen is het nog niet zover, voorlopig draaien er nog steeds gebruikers op Oracle 7 en die gaan net naar Oracle 8 migreren. Aan Oracle 9, laat staan 10, zijn ze voorlopig nog niet toe en missen ze alle voordelen van deze nieuwe releases. Ik ben bang dat ik het enige tijd nog bij een paar weekjes vakantie per jaar moet laten.

Carel-Jan Engel (cjpengel.dbalert@xs4all.nl) is onafhankelijk Oracle-specialist op het gebied van database-ontwerp, trouble-shooting en tuning.